

skellige mulige løsninger af det her foreliggende problem. Man har herunder blandt andet haft opmærksomheden henvendt på de i Norge gældende lovregler, hvorefter et skib, på hvilket der hviler hæftelser, ikke kan udslettes af skibsregistret, før hæftelserne er bortfaldet. I stedet indføres en foreløbig bemærkning på skibets folio om den foreliggende udslettelsesgrund med den virkning, at skibet ikke længere kan føre norsk flag, og at skibsnavnet bliver frit.

Denne ordning, der ifølge foreliggende oplysninger fra Norge praktisk talt ikke har fundet anvendelse ved skibes overgang til fremmed flag, hvorimod den er anvendt i nogen udstrækning med hensyn til forliste skibe, har efter kommissionens opfattelse den uheldige virkning, at skibe — således som det forekommer i Norge — kan forblive henstående i skibsregistret i en lang årrække, efter at de er ophørt med at eksistere, eller uanset at de nu sejler under et andet lands flag, hvilket ud fra de tidligere anførte offentligretlige ordenshensyn må anses for meget uheldigt.

Hvis man indførte en regel svarende til den norske, ville man dog næppe kunne nægte på begæring at give en udskrift af skibsregistret, der indeholdt oplysning om den stedfundne foreløbige notering af den foreliggende udslettelsesgrund, og en sådan attest ville mulig blive misforstået og endog kunne tjene som grundlag for at få skibet registreret i fremmed register.

Af de anførte grunde og idet erfaringen har vist, at skibe, der sælges til udlandet, næsten altid er fri for hæftelser i salgøjeblikket, har kommissionen ikke ment at burde gå nogen af de nævnte veje, men er nået til den opfattelse, at det vil være tilstrækkeligt, men tillige betyde en meget væsentlig forbedring af panthaverens og andre rettighedshaveres stilling i udslettelsessituationen, hvis der indføres en regel om, at rettighedshaverne, inden udslettelse kan finde sted, skal have underretning herom, således at udslettelsen ikke kan foretages, før der er forløbet en passende frist, medmindre rettighedshaverne har givet samtykke til udslettelsen. Der gives herved rettighedshaverne en rimelig mulighed for at gøre deres ret gældende, inden det er for sent.

Panthaverne kan ikke forbedre deres retsstilling i denne henseende ved at få registreret et salgsforbud, uanset at dette iøvrigt er muligt efter § 32. Dette må være en nødvendig konsekvens af udkastets regler, idet § 29 ellers ville blive illusorisk ved indsættelse af standardvilkår gående ud på salgsforbud. Et sådant registreret salgsforbud har derimod fuld retsvirkning ved salg af skibet i indlandet.

Fristen foreslår kommissionen — i lighed med anmeldelsesfristen i § 3 — fastsat til 30 dage fra meddelelsens afsendelse at regne, dog således at fristen suspenderes, når rettighedshaveren godtgør at have foretaget retslige skridt til gennemførelse af sin ret over skibet, forudsat at en sådan retsforfølgning iøvrigt fremmes uden uforment ophold.

Derimod har man ikke ment at burde gentage reglerne i den gældende registreringslovs § 59, 2. punktum, om at udslettelsen skal være uden indflydelse på de registrerede rettigheder og rådighedsindskrænkninger, dog at pantegælden straks forfalder til udbetaling. Der er efter kommissionens opfattelse en afgørende forskel mellem udkastets regler og den gældende lov, der i § 46, stk. 1, fastsætter, at en panteret kun kan *stiftes* ved registrering, hvoraf logisk følger, at man må have en positiv regel, hvis man vil fastslå, at et skibs udslettelse af registret skal være uden indflydelse på de registrerede rettigheder. Efter lovudkastet har registreringen derimod — på ganske samme måde som tinglysning vedrørende rettigheder over fast ejendom — kun betydning som retsværn overfor trediemand, medens selve rettigheden iøvrigt lades uberørt, hvis skibet udslettes af skibsregistret.

Reglen om, at pantegælden forfalder ved skibets udslettelse, hører efter kommissionens opfattelse hjemme blandt andre forfaldsgrunde i pantebrevsteksten, og bør optages i den standardpantebrevsformular, som det er hensigten at lade udarbejde.

Ud fra de anførte synspunkter, er reglerne i udkastets § 29 formuleret. Efter stk. 1, skal meddelelse sendes, ikke blot til indehavere af registrerede rettigheder, men også til indehavere af rettigheder, der er anmeldt til registrering i det øjeblik, skibet begæres udslettet af skibsregistret. 30-dages fristen kan der efter udkastet ses bort fra, hvis de anmeldte rettighedshavere har givet samtykke til udslettelsen, hvis det godtgøres, at rettighederne er bortfaldet, eller hvis ejeren stiller betryggende sikkerhed.

Efter stk. 2 kan udslettelse dog ikke finde sted, hvis det oplyses, at en anmeldt rettighedshaver har iverksat retslige skridt til gennemførelse af sin ret over skibet. Ved „retslige skridt“ må — i overensstemmelse med tilsvarende udtryk i forældelsesloven — forstås alle mulige retsskridt, altså også anmeldelse i konkursbo, forbud, arrest o. s. v. Af udtrykket „hvis det oplyses . . .“ følger, at den rettighedshaver, der er interesseret i at hindre udslettelsen, selv må dokumentere overfor overregistrator, hvilke retslige skridt han har foretaget.

Af ordene „til gennemførelse af sin ret . . .“